1960

మార్చి 25

ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
Vs
ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్ మిరాండా లిమిటెడ్

(పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్, మరియు కె .ఎన్ .వాన్చు జె జె)

ఎక్సైజ్ డ్యూటీ–ఎక్సైజ్ చేయదగిన ఆర్టికల్ యొక్క రవాణా యొక్క వరుస దశలలో విధించడం–బాంబే అబ్కారీ చట్టం యొక్క చెల్లుబాటు , 1878 (బోమ్. వి ఆఫ్ I878), ఎస్ ఎస్. IO, I9.

ప్రతివాది బాంబే అబ్కారీ చట్టం ప్రకారం విదేశీ మద్యం కోసం వాణిజ్యం మరియు దిగుమతి లైసెన్స్‌తో పాటు విక్రేత లైసెన్స్‌ని కలిగి ఉన్నారు. ఇది బంధించిన గోదాములో మద్యాన్ని ఉంచింది. ఏప్రిల్ 2,1948న, అప్పీలుదారు అవసరమైన ఎక్సైజ్ సుంకం చెల్లించిన తర్వాత బాండెడ్ గిడ్డంగి నుండి మద్యాన్ని తీసివేయమని ప్రతివాదిని కోరారు. ప్రతివాది సుంకం చెల్లించి , రవాణా అనుమతులు పొంది , మద్యం స్వాధీనం చేసుకున్నాడు, వాటిలో కొన్ని విక్రయించబడ్డాయి. డిసెంబరు 16, 1948న, అప్పీలుదారు విదేశీ మద్యంపై సుంకాన్ని రెట్టింపు చేస్తూ నోటిఫికేషన్ జారీ చేశాడు మరియు ఇప్పటికీ దాని గోడౌన్‌లో పడి ఉన్న మద్యంపై అదనపు సుంకాన్ని చెల్లించాలని ప్రతివాదిని చెప్పాడు . బాండెడ్ వేర్‌హౌస్ నుండి జారీ చేసే సమయంలో ఇప్పటికే చెల్లించిన స్టాక్‌పై అదనపు సుంకం విధించడం చట్టవిరుద్ధమని ప్రతివాది

1960
ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
Vs
ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్
మిరాండా
లిమిటెడ్,
వాన్చు జె

వాదించారు. అప్పీలుదారుల కేసు ఏమిటంటే , బాంబే రాష్ట్రంలోని దాని ప్రాంగణం నుండి మరొక ప్రదేశానికి మద్యాన్ని రవాణా చేసే సమయంలో ప్రతివాది మద్యం రవాణాపై ఉన్న సుంకాన్ని చెల్లించవలసి ఉంటుంది :

అదనపు ఎక్సైజ్ సుంకం విధించడం చట్టవిరుద్ధం . సుంకం చెల్లించిన తర్వాత, సుంకం చెల్లించిన ప్రాంతం నుండి సుంకం వేర్వేరుగా ఉన్న ప్రాంతానికి రవాణా చేయబడిన చోట మినహా , మద్యం ఏ విధమైన విధించబడకుండా ఉచితంగా రవాణా చేయబడుతుంది వాణిజ్య సమయంలో ప్రతి కదలికపై సుంకం విధించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి లేదు . మద్యం యొక్క ప్రతి కదలికపై సుంకం విధించే అధికారం శాసనసభలో ఉన్నప్పటికీ , అది ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించలేదు; లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అటువంటి అధికారాన్ని అప్పగించలేదు .

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: 1956 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నం. 21.

ఆగస్ట్ 12,1954 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి అప్పీల్ , 1954 నాటి అప్పీల్ నంబర్ 45లో బొంబాయి ప్రధాన న్యాయస్థానం, 1954 ఫిబ్రవరి 19 తేదీ మరియు డిక్రీ నుండి ఉద్భవించింది. 1956 సూట్ నెం. 246లో పేర్కొన్నది ప్రధాన న్యాయస్థానం.

1960
ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
Vs
ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్
మిరాండా
లిమిటెడ్,
వాన్చు జె

అప్పీలుదారు తరపు హెచ్. జె. ఉమ్రిగర్, ఎస్.ఎన్. కేశ్వాని మరియు ఆర్. హెచ్. ధేబర్.

ప్రతివాధుల తరపు ఎం.సి. సెతల్వాద్, భారత అటార్నీ జనరల్ , ఎస్.ఎం. దుబాష్ మరియు జి, గోపాలకృష్ణన్.

1960. మార్చి 25. కోర్టు తీర్పును ఇచ్చింది వాంచూ.జె. --ఇది బొంబాయి ప్రధాన న్యాయస్థానం మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్ పై అప్పీల్. దాని తొలగించడానికి అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇవి మెసర్స్.ఎస్.ఎస్ మిరాండా లిమిటెడ్ (ఇకపై ప్రతివాది అని పిలుస్తారు) ఒక కంపెనీ మరియు బాంబే అబ్కారీ చట్టం (బొమ్ . వి ఆఫ్ 1878) (ఇకపై చట్టం అని పిలుస్తారు) కింద విదేశీ మద్యం యొక్క వాణిజ్య మరియు దిగుమతి లైసెన్స్‌తో పాటు విక్రేత లైసెన్స్‌ను మార్చి 1949 చివరి వరకు కలిగి ఉంది. ఇది మద్యాన్ని బంధించిన గిడ్డంగిలో ఉంచేది. ఏప్రిల్ 2, 1948న, ప్రతివాదికి అవసరమైన ఎక్సైజ్ సుంకం చెల్లించిన తర్వాత బాండెడ్ వేర్‌హౌస్ నుండి , మద్యాన్ని తీసివేయమని

బాంబే రాష్ట్రం (ఇకపై అప్పీలుదారు అని పిలుస్తారు) ద్వారా తెలియజేయబడింది. ఈ లేఖను అనుసరించి, ప్రతివాది సుంకం చెల్లించి, అప్పీలుదారు నుండి రవాణా అనుమతులను పొందారు. బాండ్ చేయబడిన గిడ్డంగి ప్రతివాది యొక్క ప్రాంగణంలో ఉందని మరియు డ్యూటీ చెల్లింపు తర్వాత జరిగినదంతా మద్యం ఇకపై బొండెడ్లో ఉండకుండా ప్రతివాది స్వాధీనంలోకి వచ్చిందని పేర్కొనవచ్చు. రవాణా అనుమతులు ఏప్రిల్ 5, 1948న జారీ చేయబడ్డాయి మరియు ఆ తర్వాత ప్రతివాది మద్యాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు మరియు దానిలో కొంత విక్రయించబడింది. డిసెంబరు 16, 1948న, అప్పీలుదారు ద్వారా నోటిఫికేషన్ జారీ చేయబడింది (ఇకపై నోటిఫికేషన్ అని పిలుస్తారు) తద్వారా విదేశీ మద్యంపై సుంకం రెట్టింపు చేయబడింది. దాని గోడౌన్‌లో ఇంకా పడి ఉన్న మద్యంపై అదనపు సుంకం చెల్లించమని ప్రతివాదిని అప్పీలుదారు అడిగారు మరియు అదనపు సుంకం చెల్లించే వరకు ఆ మద్యంతో వ్యవహరించడానికి అనుమతించబడదని కూడా చెప్పబడింది. ప్రతివాది ఈ డిమాండ్‌పై అభ్యంతరం వ్యక్తం చేసినప్పటికీ, నిరసన కింద రెండు లక్షల రూపాయలకు పైగా వచ్చిన

1960
ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
Vs

సుంకాన్ని చెల్లించారు. ఆ తర్వాత ప్రతివాది కింద నోటీసు ఇచ్చారు. అప్పీలుదారుకు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 80 మరియు బొంబే ప్రధాన న్యాయస్థానం అసలు వైపు దావా వేయబడింది. ప్రతివాది యొక్క ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే , బాండెడ్ గిడ్డంగి నుండి జారీ చేసిన సమయంలో ఇప్పటికే చెల్లించిన విదేశీ మద్యం స్టాక్‌పై అదనపు సుంకం విధించిన మరియు విధించిన నోటిఫికేషన్ చట్టవిరుద్ధం, చెల్లదు మరియు చట్టాన్ని మరియు ప్రత్యేకించి సెక్షన్ 19 యొక్క పరిధిని అతిక్రమిస్తుంది. కాబట్టి ప్రతివాది నిరసన కింద చెల్లించిన సుంకాన్ని తిరిగి చెల్లించాలని మరియు 6 శాతం వడ్డీని సంవత్సరానికి చెల్లింపు తేదీ నుండి రికవరీ తేదీ వరకు క్లెయిమ్ చేశాడు.

ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్ మిరాండా లిమిటెడ్, వాన్సు జె

1960 ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే

ఈ వ్యాజ్యాన్ని అప్పీలుదారు ప్రతిఘటించారు మరియు దాని కేసు ఏమిటంటే, నోటిఫికేషన్ చెల్లుబాటు అవుతుందని మరియు ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువులను దాని ప్రాంగణం నుండి మరొక ప్రదేశానికి రవాణా చేసే సమయంలో వాటి రవాణాపై ఉన్న సుంకాన్ని ప్రతివాది బొంబాయి రాష్ట్రంలో చెల్లించవలసి ఉంటుంది.

Vs
ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్
మిరాండా
లిమిటెడ్,
వాన్చు జె

అందువల్ల నోటిఫికేషన్ కింద విధించిన మరియు విధించిన అదనపు సుంకం చట్టబద్ధంగా విధించబడుతుందా అనేది మాత్రమే పరిశీలనలో ఉంటుంది. వ్యాజ్యాన్ని విచారించిన న్యాయమూర్తి , ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువులను ఒక ప్రదేశం నుండి మరొక ప్రదేశానికి రవాణా 1960
చేసినప్పుడల్లా వాటిపై పన్ను విధించడం శాసనసభకు సమర్థమని మరియు ఆ అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అప్పగించబడిందని అభిప్రాయపడ్డారు. ఎక్సైజ్ చేయదగిన ఆర్టికల్స్‌ను మొదట్లో రవాణా చేసినప్పుడు ఒక్కసారి మాత్రమే కాకుండా ఆ తర్వాత కూడా రాష్ట్రంలో ఒక ప్రదేశం నుండి మరొక ప్రదేశానికి రవాణా చేయబడినప్పుడల్లా వస్తువులు వినియోగదారుడి చేతుల్లోకి వెళ్లే ముందు వాటిపై సుంకం విధించి, దావాను కొట్టివేస్తుంది.

తొలగింపుపై ప్రతివాది అప్పీలుకు వెళ్లాడు. అప్పీల్‌ను డివిజన్ బెంచ్ విచారించింది మరియు అనుమతించబడింది మరియు దావా నిర్దిష్ట రేట్లకు వడ్డీతో డిక్రీ చేయబడింది. ఎస్ఎస్‌ను 10 మరియు 19 కలిపి చదవాలని డివిజన్ బెంచ్ అభిప్రాయపడింది , డ్యూటీని పేర్కొన్నప్పుడు ఎస్. 19 చెల్లించబడింది, ఎస్.10 లోని నిషేధం తప్పనిసరిగా అదృశ్యం కావాలి ఎస్.19కు వివరణకు లోబడి ఉండాలి . ఇది కూడా మొదటి

1960
దిస్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
Vs
ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్
మిరాండా
లిమిటెడ్,
వాన్చు జె

నిబంధనలోని ఎస్. 19A నిజంగా ఒక నిబంధన ఎస్. 19 మరియు డ్యూటీ చెల్లించాల్సిన రేటును నిర్ణయించింది మరియు నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఆ నిబంధన నిబంధనలకు వ్యతిరేకంగా సుంకం విధించడం సాధ్యం కాదు.

ఒకటి కంటే ఎక్కువ పాయింట్ల వద్ద ఎక్సైజ్ సుంకాన్ని విధించేందుకు శాసనసభకు అనుమతి ఉందని , ఈ కేసులో శాసనసభ మరియు ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్‌ను రూపొందించినప్పుడు అదే చేశారన్నది అప్పీలుదారు తరపున మన ముందున్న ప్రధాన వాదన. డిసెంబర్ 1948 చట్టంలోని నిబంధనలను అమలు చేస్తోంది. ఈ కనెక్షన్‌లో రిలయన్స్ ఎస్ఎస్ పై ఉంచబడింది. చట్టంలోని 3(10), 10 మరియు 19, మరియు ఈ మూడు సెక్షన్‌లను చదివితే , నోటిఫికేషన్ చెల్లుబాటు అయ్యేదని మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధికారాలలో ఉందని స్పష్టమవుతుందని కోరారు.

నోటిఫికేషన్ యొక్క సంబంధిత భాగం ఈ నిబంధనలలో ఉంది:-

"బాంబే అబ్కారీ చట్టం , 1878లోని సెక్షన్ 19 (1878 యొక్క బాంబే V) ద్వారా అందించబడిన అధికారాలను అమలు చేయడంలో మరియు దాని క్రింద జారీ చేయబడిన అన్ని మునుపటి ఆదేశాలు మరియు

నోటిఫికేషన్‌లను పాక్షికంగా రద్దు చేయడంలో , అంటే, అవి వాటికి సంబంధించినంత వరకు ఎక్సైజ్ మరియు కౌంటర్‌వైలింగ్ డ్యూటీల విధింపు షెడ్యూలు ఏ మరియు బి యొక్క కాలమ్ 1లో పేర్కొనబడిన ఎక్సైజ్ చేయదగిన కథనాలపై విధించబడింది , బొంబాయి ప్రభుత్వం ఆ ఆదేశాలను అందించడానికి సంతోషిస్తోంది–

1960
దిస్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
Vs
ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్
మిరాండా
లిమిటెడ్,
వాన్చు జె

(ఎ) ఎక్సైజ్ లేదా కౌంటర్‌వైలింగ్ డ్యూటీ , ఎక్సైజ్ చేయదగిన ఆర్టికల్‌లు అయినప్పుడు, షెడ్యూల్ ఏ యొక్క కాలమ్ 1లో పేర్కొన్న 2 మరియు 3 కాలమ్‌లలో పేర్కొన్న రేటు ప్రకారం ఎక్సైజ్ చేయదగిన కథనాలపై విధించబడుతుంది–

(i) పేర్కొన్న చట్టంలోని సెక్షన్ 9 లోని సబ్–సెక్షన్ (1) నిబంధనకు అనుగుణంగా ప్రావిన్స్‌లోకి దిగుమతి చేయబడింది; లేదా

(ii) ఏదైనా బ్రూవరీ, డిస్టిలరీ 'లేదా ప్రావిన్స్‌లో పేర్కొన్న చట్టం ప్రకారం స్థాపించబడిన గిడ్డంగి నుండి జారీ చేయబడింది; లేదా

(iii) పేర్కొన్న చట్టం ప్రకారం వాణిజ్యం మరియు దిగుమతి లైసెన్స్ కలిగి ఉన్న వ్యక్తుల ప్రాంగణాల నుండి ప్రావిన్స్‌లోని ఏదైనా ప్రదేశానికి రవాణా చేయబడింది:

బ్రిటీష్ ఇండియాలోకి దిగుమతి చేయబడిన ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువులపై అటువంటి సుంకం విధించబడదు మరియు భారతీయ సుంకం చట్టం , 1934 లేదా సముద్ర కస్టమ్స్ చట్టం , 1878 ప్రకారం సుంకం విధించబడుతుంది:

ఎక్సైజ్ లేదా కౌంటర్‌వైలింగ్ అయితే ఇంకా అందించబడింది ప్రావిన్స్‌లోని ఏదైనా ప్రదేశానికి లేదా లోపల వినియోగం కోసం వాటి దిగుమతి, జారీ లేదా రవాణా కోసం సుంకం ఇప్పటికే చెల్లించబడింది , విధించాల్సిన సుంకం మొత్తం రేట్ల వద్ద విధించదగిన సుంకం మొత్తానికి మధ్య వ్యత్యాసంగా ఉంటుంది. పేర్కొన్న షెడ్యూల్‌లో పేర్కొనబడింది మరియు అటువంటి కథనాలపై ఇప్పటికే చెల్లించబడింది; మరియు

(b)..". ఆపై షెడ్యూల్‌లను అనుసరించి నిర్దేశించడం అనవసరం. ప్రకటిత చట్టం ప్రకారం వాణిజ్యం మరియు దిగుమతి లైసెన్స్‌ని కలిగి ఉన్న వ్యక్తుల ప్రాంగణాల నుండి రాష్ట్రంలోని ఏ ప్రదేశానికి అయినా రవాణా చేయబడినప్పుడు , ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువులపై షెడ్యూల్‌లో పేర్కొన్న రేట్ల ప్రకారం ఎక్సైజ్ సుంకం విధించబడుతుంది. రెండవ నిబంధన, అయితే, రవాణాకు

సంబంధించి కొంత ఎక్సైజ్ సుంకం ఇప్పటికే చెల్లించబడినట్లయితే ,

నోటిఫికేషన్ క్రింద విధించే సుంకం మొత్తం నోటిఫికేషన్ క్రింద

1960
ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే
Vs
ఎం/ఎస్ ఎస్ ఎస్
మిరాండా
లిమిటెడ్,
వాన్చు జె

విధించదగిన సుంకం మరియు ఇప్పటికే చెల్లించిన సుంకం మధ్య వ్యత్యాసంగా ఉంటుంది.

అందువల్ల ఈ అదనపు సుంకాన్ని బొంబాయి రాష్ట్రం చట్టబద్ధంగా విధించవచ్చా అనేది కేంద్రీకృతమైన ప్రశ్న మరియు దానికి సమాధానం అప్పీలుదారు ఆధారపడిన చట్టంలోని మూడు నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. సె. 3(10) "రవాణా" అంటే "రాష్ట్రంలో ఒక ప్రదేశం నుండి మరొక ప్రదేశానికి వెళ్లడం" అని నిర్వచిస్తుంది. ఈ నిర్వచనం చాలా విస్తృతమైనది మరియు రాష్ట్రంలోని ఒక ప్రదేశం నుండి మరొక ప్రదేశానికి ఏ దశలోనైనా ఎక్సైజ్ చేయదగిన కథనం యొక్క ఏదైనా కదలికను కవర్ చేస్తుంది.

అప్పుడు వస్తుంది ఎస్. 10, సంబంధిత భాగం ఈ నిబంధనలలో ఉంది-

"మత్తుపదార్థాలు మరియు జనపనారను ఎగుమతి చేయకూడదు లేదా రవాణా చేయకూడదు. కింది అంశాల తప్ప-

(ఎ) అధ్యాయం VI క్రింద చెల్లించాల్సిన సుంకం ఏదైనా ఉంటే లేదా దాని చెల్లింపు కోసం ఒక బాండ్ అమలు చేయబడి ఉంటే." అధ్యాయం VI క్రింద చెల్లించాల్సిన సుంకం తప్ప (ఇది ఈ సెక్షన్‌తో

వ్యవహరిస్తుంది) మినహా ఏదైనా ఎక్సైజ్ చేయదగిన కథనాన్ని రవాణా చేయడాన్ని ఈ విభాగం నిషేధిస్తుంది. డ్యూటీల విషయం) చెల్లించబడింది.

చివరగా, ఎస్. 19కి , ఇది ఛార్జింగ్ విభాగం మరియు ఈ నిబంధనలలో ఉంది–

"ఒక ఎక్సైజ్ సుంకం లేదా కౌంటర్‌వైలింగ్ డ్యూటీ , రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్దేశించే రేటు లేదా రేట్ల వద్ద సాధారణంగా లేదా ఏదైనా నిర్దిష్ట స్థానిక ప్రాంతానికి, ఏదైనా ఎక్సైజ్ చేయదగిన ఆర్టికల్‌పై విధించబడవచ్చు–

(ఎ) ఎస్.9 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) నిబంధనలకు అనుగుణంగా దిగుమతి చేయబడింది ; లేదా

(బి) ఎస్.10 నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఎగుమతి లేదా రవాణా; లేదా

(సి) సెక్షన్ 14 లేదా సెక్షన్ 15 యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా మంజూరు చేయబడిన లైసెన్స్ క్రింద తయారు
చేయబడింది; అందించిన–

(i) భారత సుంకం చట్టం , 1894 లేదా సముద్ర కస్టమ్స్ చట్టం , 1878 ప్రకారం భారతదేశంలోకి దిగుమతి చేయబడిన ఏ వస్తువుపైనా సుంకం

విధించబడదు మరియు అటువంటి దిగుమతిపై సుంకం విధించబడుతుంది:

వివరణ: ఏదైనా ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువును వినియోగం కోసం తీసివేయవలసిన ప్రదేశాలకు అనుగుణంగా లేదా అటువంటి కథనం యొక్క వివిధ బలాలు మరియు నాణ్యతను బట్టి ఈ సెక్షన్ కింద వివరణ-డ్యూటీ విధించబడవచ్చు."

ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువుల రవాణాపై సుంకం విధించబడే రేటు లేదా రేట్లను నిర్ణయించడానికి ఈ విభాగం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికారాన్ని ఇస్తుంది. సెక్షన్‌కి సంబంధించిన వివరణ , ఏదైనా ఎక్సైజ్ చేయదగిన కథనాన్ని వినియోగం కోసం తొలగించాల్సిన ప్రదేశాల ప్రకారం లేదా అటువంటి ఆర్టికల్ యొక్క వివిధ బలాలు మరియు నాణ్యత ప్రకారం వివిధ రేట్లలో సుంకాలు విధించే అధికారాలను రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అందిస్తుంది.

అప్పీలుదారు తరపున వాదన ఏమిటంటే, "రవాణా" అనే పదానికి చాలా విస్తృతమైన నిర్వచనం మరియు ఎస్ 10లో ఉన్న రవాణా నిషేధం దృష్ట్యా సుంకం చెల్లించకుండానే, రవాణా ఉన్న ప్రతిసారీ సుంకం కింద రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన రేటుకు చెల్లించవలసి ఉంటుందని స్పష్టమవుతుంది. ఎస్.19 మరియు రవాణా యొక్క ప్రతి దశలో సుంకం విధించే అధికారాన్ని ఏ విధంగానైనా పరిమితం చేసే ఈ విభాగాలలో

ఏదీ లేదు. ఈ వాదనను అంగీకరించినట్లయితే , ఎక్సైజ్ చేయదగిన ఆర్టికల్ యొక్క రవాణా జరిగిన ప్రతిసారీ ఎక్సైజ్ చేయదగిన కథనాన్ని వాస్తవంగా వినియోగించే వరకు చెల్లించవలసి ఉంటుందని తార్కికంగా అర్థం అవుతుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే , ఉదాహరణకు, బంధించబడిన గిడ్డంగి నుండి టోకు వ్యాపారి ద్వారా ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువు రవాణా చేయబడినప్పుడు అతను దానిపై సుంకం చెల్లించవలసి ఉంటుంది; ఒక టోకు వ్యాపారి చిల్లర వ్యాపారికి విక్రయించినప్పుడు టోకు వ్యాపారి ప్రాంగణంలో నుండి చిల్లర వ్యాపారి ప్రాంగణానికి రవాణా చేయవలసి ఉంటుంది మరియు సుంకం మళ్లీ చెల్లించవలసి ఉంటుంది. చిల్లర వ్యాపారి దానిని వినియోగదారునికి విక్రయించినప్పుడు, చిల్లర వ్యాపారి స్థలం నుండి వినియోగదారు ప్రదేశానికి మళ్లీ రవాణా చేయబడుతుంది మరియు మూడవసారి సుంకం చెల్లించవలసి ఉంటుంది. ఇంకా అప్పీలుదారు తరపున కోరిన వివరణను ఆమోదించినట్లయితే, రేటు అలాగే ఉన్నప్పటికీ , పైన పేర్కొన్న సందర్భాలలో సుంకం మళ్లీ మళ్లీ చెల్లించవలసి ఉంటుంది. ఈ ప్రత్యేక సందర్భంలో రేటు మార్చబడింది మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అదనపు సుంకాన్ని మాత్రమే డిమాండ్ చేయడం వలన మేము ఆందోళన చెందుతున్న చట్టంలోని మూడు నిబంధనల యొక్క వివరణ ప్రశ్నను ప్రభావితం చేయదు. అప్పుడు శాసనసభ ఉద్దేశం అది కదా బంధిత గిడ్డంగి నుండి టోకు వ్యాపారికి , టోకు వ్యాపారి నుండి చిల్లర వ్యాపారికి

మరియు చిల్లర వ్యాపారి నుండి వినియోగదారునికి బదిలీ చేయబడిన వస్తువుగా మళ్లీ మళ్లీ రేటు మార్చబడినా లేదా అనే దానితో సంబంధం లేకుండా సుంకం విధించడానికి ఈ నిబంధనలను రూపొందించారా? చట్టసభకు అటువంటి నిబంధనను కల్పించడం సమర్థత అన్నది నిజం; అయితే మనం పైన పేర్కొన్న మూడు నిబంధనలు అటువంటి నిబంధనను ఏర్పరుస్తాయా అనేది ప్రశ్న. అప్పీలుదారు కోసం శ్రీ ఉమ్రిగర్ సుంకం రేటును మార్చకపోతే , ప్రతివాది ఏదైనా అమ్మకంపై తదుపరి సుంకాన్ని డిమాండ్ చేసేది కాదని , రవాణాకు దారితీసే అవకాశం ఉందని మరియు అభ్యాసం వసూలు చేయలేదని అంగీకరించాడు. ఈ అమ్మకాలు రవాణాకు దారితీసినప్పటికీ , టోకు వ్యాపారి రిటైలర్‌కు లేదా రిటైలర్ ద్వారా వినియోగదారునికి అమ్మకంపై మళ్లీ అదే సుంకం విధించబడుతుంది , ఎస్. 19 వర్తిస్తుంది. విధిలో మార్పు లేనప్పుడు ఈ అభ్యాసం చట్టానికి అనుగుణంగా ఉంటే , ఒకసారి విధికి లోబడి ఉన్న ఎక్సైజ్ చేయదగిన కథనం రేటులో పెరుగుదల ఉన్నప్పుడు వ్యత్యాసంతో సమానంగా తదుపరి సుంకాన్ని ఎలా విధిస్తుందో మనం చూడలేము సె. 19కి వివరణ వర్తిస్తుంది). ఎస్.10లో మనకు ఏమీ కనిపించదు ఎక్సైజ్ చేయదగిన ఆర్టికల్ యొక్క మొదటి రవాణా జరిగినప్పుడు డ్యూటీ ఇప్పటికే చెల్లించబడినప్పటికీ , ప్రతిసారీ రవాణా జరిగినప్పుడు తప్పనిసరిగా విధిని చెల్లించాలి. ఎస్. 10 నిషేధాలు అనేది ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువులను రవాణా చేయడమే ,

దానిపై సుంకం చెల్లించకపోతే. సుంకం చెల్లించిన తర్వాత నిషేధం కింద ఎక్సైజ్ చేయదగిన ద్వారా కేసు కవర్ చేయబడితే తప్ప , ఎస్.10 ఇకపై వర్తించదు.ఎస్. 19కు వివరణ "రవాణా" యొక్క నిర్వచనం ఎంత విస్తృతంగా ఉన్నప్పటికీ చూడవలసింది ఏమిటంటే , ఎస్.10 కింద నిషేధం ఉంది. సుంకం చెల్లించిన ఎక్సైబుల్ ఆర్టికల్‌లకు కూడా వర్తింపజేయాలి. సాదాసీదా పఠనంపై ఎస్. 10, సుంకం చెల్లించిన ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువుల రవాణాకు ఆ సెక్షన్ కింద నిషేధం వర్తించదు. సెక్షన్ 19, ఇది ఛార్జింగ్ విభాగం , యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా రవాణాపై సుంకం విధించడానికి అందిస్తుంది. ఎస్.10 ఇది మనలను తిరిగి తీసుకువస్తుంది మరియు ఒకసారి సుంకం చెల్లించడం ద్వారా నిషేధం తొలగించబడినా , ఎస్.10లో ఏదైనా ఉందా అనేది మళ్లీ ప్రశ్న. ఎస్10 డ్యూటీ చెల్లించిన వస్తువులను రవాణా చేయడానికి మళ్లీ సుంకం చెల్లించాలి. మనం చదివినట్లు ఎస్. 10 సుంకం చెల్లించిన తర్వాత రవాణా కోసం మళ్లీ సుంకం చెల్లించాలి మరియు నిషేధం తీసివేయబడాలి అనే దానిపై మాకు ఏదీ కనిపించదు. ఎస్19. వివరణ ప్రకారం వివిధ ప్రాంతాలలో వేర్వేరు విధులు ఉంటే మరియు ఒక ప్రాంతం యొక్క సుంకాన్ని చెల్లించిన ఎక్సైజ్ చేయదగ కథనం మరొక ప్రాంతానికి తీసివేయబడితే , అదనపు చెల్లించవలసి ఉంటుంది ఆ ప్రాంతంలో రవాణా నిషేధం తొలగించబడవచ్చు. కానీ వివరణ ద్వారా కవర్ చేయబడిన కేసులు కాకుండా , లు చదవడానికి

ఎటువంటి సమర్థనను మనం చూడలేము.   10 సుంకాన్ని విధించే అధికారాన్ని ఇవ్వడం ~అదే ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువును మళ్లీ మళ్లీ అది బంధించబడిన గిడ్డంగి నుండి టోకు వ్యాపారికి మరియు టోకు వ్యాపారి నుండి చిల్లర వ్యాపారికి మరియు చిల్లర వ్యాపారి నుండి వినియోగదారునికి వాణిజ్య క్రమంలో కదులుతుంది. స్పష్టంగా , కాబట్టి, సుంకం చెల్లించిన తర్వాత మరియు   s కింద నిషేధం.   10 తీసివేయబడుతుంది, సుంకం చెల్లించిన ఎక్సైబుల్ ఆర్టికల్ యొక్క రవాణా సుంకం చెల్లించిన ప్రాంతానికి భిన్నంగా ఉన్న ప్రాంతానికి రవాణా చేయబడిన చోట మినహా   , ఎటువంటి విధింపు లేకుండా చేయవచ్చు.

అలాగే ఎస్ 19 ప్రకారం వ్యాపార సమయంలో ప్రతి కదలికపై విధిని విధించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలో మనకు కనిపించదు.   అదంతా ఎస్. 19 ప్రకారం రవాణాపై సుంకం రేటును నిర్ణయించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తుంది. 10. వర్తకంలో ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువులను తరలించే సమయంలో దశ నుండి దశకు సుంకాన్ని విధించే అధికారం చట్టంలో ఎక్కడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ప్రతినిధి బృందం లేదు. ప్రతి ఉద్యమంపై సుంకం విధించే అధికారం శాసనసభకు ఉందనేది నిజం ; కానీ మనం ఆధారపడే మూడు నిబంధనలను చదువుతున్నప్పుడు, శాసనసభ ద్వారా ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించడం మనకు కనిపించదు. అలాగే రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అటువంటి అధికారాన్ని

కలిగి ఉన్న శాసనసభ ద్వారా ఏ ప్రతినిధి బృందాన్ని కూడా మేము కనుగొనలేము. అందువల్ల డివిజన్ బెంచ్ తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని ఒకసారి విధిగా పేర్కొన్నరు. 19'లో ఉన్న నిషేధం చెల్లించబడింది. 10 తప్పక అదృశ్యం , (ఎప్పుడూ సె.19కి వివరణకు లోబడి), మరియు ఇలో ఏమీ లేదు. 19 ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువుల ప్రక్రియలో వారు బంధించబడిన గిడ్డంగి నుండి బయలుదేరిన సమయం నుండి వినియోగదారుని చేరే వరకు ఎక్సైజ్ సుంకాన్ని ఒకటి కంటే ఎక్కువసార్లు మరియు ఒకటి కంటే ఎక్కువసార్లు మరియు అంతకంటే ఎక్కువ సార్లు విధించే అధికారాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అప్పగించడం మా అభిప్రాయం సరైనది. ఈ విషయంలో వివాదాస్పదం కాదన్న వివరణ ఎస్. 19 వర్తించదు.

ఇప్పుడు మొదటి నిబంధన 19-A, ఆ సెక్షన్ సుంకం విధించే విధానంతో వ్యవహరిస్తుందని గమనించవచ్చు. కానీ మొదటి నిబంధన మరింత ముందుకు వెళుతుంది మరియు బాండెడ్ వేర్‌హౌస్ నుండి తేదీ ఇష్యూపై సుంకం విధించబడిన చోట అది ఇష్యూ తేదీలో అమలులో ఉన్న రేటులో ఉంటుందని నిర్దేశిస్తుంది. మేము డివిజన్ బెంచ్‌తో ఈ నిబంధనకు ఎస్.19-ఏ కు తార్కిక సంబంధం లేదని అంగీకరిస్తున్నాము మరియు మరింత సరిగ్గా ఎస్.19కి ఒక నిబంధనగా ఉంటుంది. చెల్లింపు విధానంతో దీనికి ఎలాంటి సంబంధం లేదు కానీ బంధిత గిడ్డంగి నుండి జారీ చేసిన తేదీలో ప్రబలంగా ఉన్న రేటుకు చెల్లించాల్సిన బాధ్యతకు

సంబంధించినది. అలా అయితే , ఈ నిబంధన ద్వారా పన్ను పరిమాణం ఒకసారి నిర్ణయించబడుతుంది, ఇది ఎల్లప్పుడూ s19కి వివరణకు లోబడి ఉంటుంది మరియు ఆ తర్వాత పెంచడం సాధ్యం కాదు. ఈ నేపథ్యంలో ఎస్. 15-ఎ కూడా ప్రస్తావించబడింది . కానీ ఆ విభాగం సమృద్ధిగా జాగ్రత్త చర్యగా చొప్పించబడినట్లు కనిపిస్తోంది మరియు ఎస్.10 కంటే ఎక్కువ ముందుకు వెళ్లినట్లు కనిపించడం లేదు. ఎక్సైజ్ చేయదగిన వస్తువులను డిస్టిలరీ లేదా బ్రూవరీ లేదా గిడ్డంగిలో లేదా చట్టం ప్రకారం స్థాపించబడిన లేదా లైసెన్స్ పొందిన ఇతర నిల్వ స్థలంలో ఉంచబడిన సందర్భాల్లో చెల్లింపు సమయం మరియు పద్ధతిని నిర్ణయించినట్లు కనిపిస్తోంది. ఇది ఛార్జింగ్ విభాగం కాదు మరియు ఎస్.19 కి మించి చదవడం సాధ్యం కాదు , ఎస్. 19 ఛార్జింగ్ విభాగం. ఈ కారణంగా ఈ కేసులో ప్రతివాది నుండి ఎటువంటి అదనపు సుంకం వసూలు చేయబడదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. 19 ఇక్కడ దరఖాస్తు లేదు. అందువల్ల అప్పీల్ విఫలమవుతుంది మరియు దీని ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.